

12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
καθ' ἣν ἐορτάζομεν
τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
* * * * *

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ περὶ ὥραν ἐνδεκάτην νυκτερινήν, ψάλλεται
ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ὁ ὄρθρος τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * ὁ
πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν * καὶ
καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλίδος * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, * τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς. * Κύριε, * ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. *
Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. *
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς
ἡμῖν σήμερον. * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, * ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν ψαλμὸν ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ φάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,

οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἰρμῶν

τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,

Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδρουῦντος,

καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

ᾠχος Βου

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
των σε σω σμε νων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε
α νι δεσ τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δο ξως γαρ δε
δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μᾶ ε ξο δι ον υ υ
υ μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω

τη τα φη σθ 8 ζω ης μοι τας ει σο δ8ς δι α νοι

ξα ντι και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω

σα αν τι

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α

α φω τα υ υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α

κα τα νο 8ν τα α Σω τηρ μ8 ε δο νει το τη νε

κρω σει σου υ περ ν8ν ω ρα θης γαρ νεκ ρος ζω αρ χι

κω τα α τος

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ι να σθ της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω

ω σης κα τα α πε φοιτη κας εν κα τω τα τοις της γης

α πο γαρ σϞ Ϟ Ϟκ ε κρυ βη η υ πο στα
 σι ι ις μϞ Ϟ η εν Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα
 με και νοποι εις φι λανθρωω πε

Ἡ καταβασία

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
 α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
 των σε σω σμε νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε
 α νι δες τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξως γαρ δε
 δο ξα α σται

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

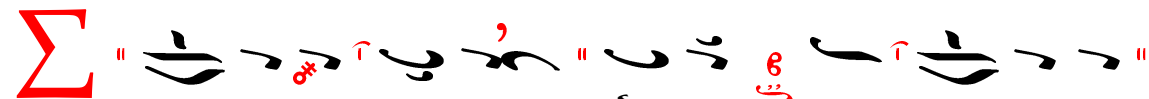
Κ υ μα τι ι ι θα λα α α α ασ σης
 τον κρυ ψα ντα πα α α α λαι αι δι ω κτη ην
 τυ υ ρα α α αν νον υ πο γη ης ε ε κρυ
 ψαν των σε σω ω σμε ε νω ω ων οι παι αι αι δες
 αλλ η μεις ως αι νε ε ε α νι ι δες τω Κυ

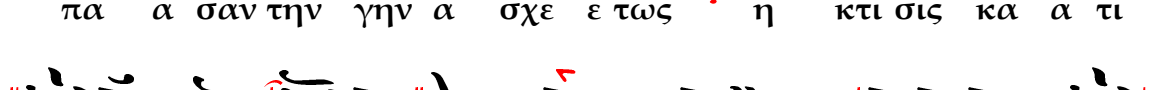

 ρι ι ω ω α σωω μεν εν δο ξως γα α αρ

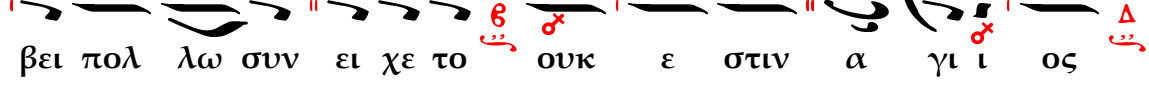
 δε ε ε δο ο ο ο ξα α α α σται

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

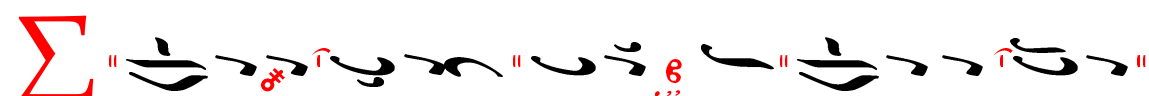
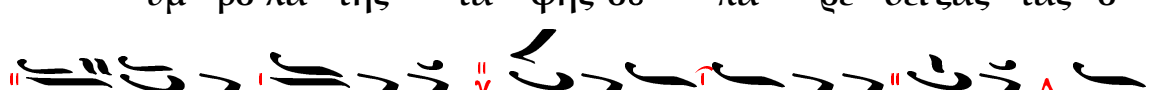
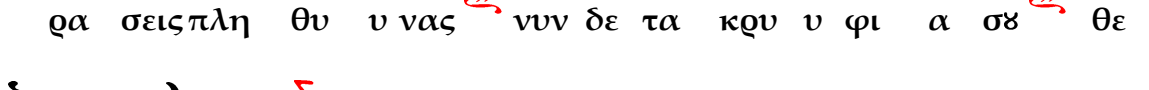
Ἦχος Βου

 ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα

 πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι

 δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ

 βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος

 πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ σσ σα

 ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

 υμ βο λα της τα φης σσ πα ρε δει ξας τας ο

 ρα σεις πλη θυ υ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σσ θε

 αν δρι κω ω ως δι ι ε τρα νω σας και τοις εν

 Α δη Δε σπο τα ουκ ε στιν α γι ι ος πληνσ

 Κυ ρι ε κραυ γα ζσ σσ σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Η πλωσας τας πα λα μας και η νωσας τα το
πριν δι ε στω ω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ
τη εν σιν δο ο ο νι ι και μνημα τι πε πε δη
με νος ε λυσας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σθ
Κυ ρι ε κραυ γα ζο ον τας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Μ νη μα τι και σφρα γι σιν Α χω ρη τε συν ε
σχε θης βλ η η σει και γαρ την δυ υ να μιν σθ
ταις ε νερ γει ει ει αιαις ε γνωρισας θε ουρ γι
κως τοις μελ πσ σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σθ
Κυ ρι ε φι λανθρωω πε

Ἡ καταβασία

Σ ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα
πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι
δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ
βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σα

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Σ ε τον ε ε ε πι ι ι υ δα α α των
κρε μα σαν τα πα α α α σαν την γη ην α
σχεε ε ε τως η κτι σι ι ις κα α α τι δου
ου ου σα εν τω Κρα νι ι ω κρε ε μα α α
με ε ε ε νον θαμ βει πολ λω συ νει χε το
ουκ ε ε ε στιν α α α α γι ι ι ι ος
πλη ην σου Κυ ρι ε ε ε κρα αυ γα α α α
ζσ ς ς ς σα

Ὦδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Την εν σταυ ρω ω σϛ θει αν κε νω σιν προ
ο ρων Αβ βα κϛμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
να στων δι ε κοψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Εβδο μην ση η με ε ρον η γι α σας ην
ευ λο γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα
γεις γαρ τα συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι
ζων Σω τηρ μϛ και α να κτω με ε νος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Ρω μα λαι ο ο τη η τι τϛ κρειτ το νος εκ
νι κη σα ντος σϛ της σαρ κος η η ψυ χη σϛ δι η

ρη ται σπα ρατ τσ σα αμ φω γαρ δε σμδς τσ θα να
τσ και Α δσ Λο γε τω κρα τει ει σδ

Κ αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ο Α δης Λο ο γε συ να ντη σας σοι ε
πι κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα
στι κτον τοις μω λω ψι και παν σθε νδρ γον τω φρι κτω
της μορ φης δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

Τ ην εν σταυ ρω ω σδ σ θει αν κε νω σιν προ
ο ρων Αβ βα κσμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
να στων δι ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος

N ε ο ποι εις τας γη γε νεις ο πλα στρω
 γος χο ι κος χρη η μα τι σας και σιν δων και τα φος
 υ πεμ φαι νσ σι το συ νον σοι Λο ο ο γε ε μυ
 στηρι ον ο ευ σχη η η μων γαρ βου λευ της την του
 σε φυ σαντος βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι με
 γα λο πρε πως και νο ποι ουν το ος με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

Δ ι α θα να του το θνη τον δι α τα
 φης το φθαρ τον με τα βαλ λεις α φθαρ τι ζεις
 γαρ θε ο πρε πε στα τα α πα θα να τι ι ι
 ζων το προσλημμα η γαρ σα α αρξ σθ δι α φθο
 ραν εκ ει δε Δεσπο τα ου δε η ψυ χη σθ ε εις Α
 δα ξε νο πρε πως ε γκα τα λε λει ει πται

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ε ξ α λο χευ τς προ ελ θων και λογ χευ
θεις την πλευ ραν Πλα αστρ γε μθ εξ αυ της ειρ γα σω
την α να πλασιν την της Ευ ασ Α δαμ γε νο μενος
α φυ πνω ω ω σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω
ον και ζω ην ε γει ρα ασ εξ υ πνθ και της φθο
ρας ως πα ντο δυ να α μος

Ἡ καταβασία

Θ ε ο φα νει ας σθ Χρι στε της προς η
μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως
ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας
ε κραυ γα ζεν α να στη η η σονται οι νε κροι
και ε γερ θη σονται οι εν τοι οισμνη μει οισ και
πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Ⲭ ε ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας
ⲥⲗ ⲗ Χρι ι στε της προς η μα ας συ μπα θω ωως
γε ε ε νο με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι
δων α α α νε σπε ε ρον εκ νυ υ κτος ο ορ
θρι ι σα α ας ε κρα αυ γα α ζεν α να
στη η η σον ται οι νε κροι και ε γε ερ
θη η η η σο ο ο ο νται αι αι αι αι οι εν
τοι οis μνη μει ει ει οis και πα α αν τες
οι εν τη γη α γα α αλ λι ι α α σο ο
νται αι

Ὠδὴ στ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
στερ νοis κη τω οis Ι ω νας σⲗ γαρ τον τυ υ πον
φε ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος

ως εκ θα λα α μϑ τϑ θη ρος α νε θο ρε προ

σε φω νει δε τη κϑ ϑ στω δι α οι φυ λα σσο ο

ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα

τε λι πε ε τε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης

Λο γε ης με τε σχες σαρκος ει γαρ και λε ε λυ ται

σϑ ο να ος εν τω και ρω τϑ πα α α θϑς αλ

λα και ου ου τω μι α ην υ πο στα σις της

Θε ο τη τος και τη ης σαρκος σϑ εν αμ φο τε ε

ε ροις γαρ εις υ παρ χεις Υι ος Λο γος τϑ Θε ϑ Θε

ος και αν θρωω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

B ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο ο νον
 ε φυ το πται σμα τδ Α δαμ ει γαρ και πε επον
 θε σδ της σαρκος η χο ι κη ου σι ι ι α
 αλλ η Θε ο ο της α πα θης δι ε μει νε το
 φθαρ το ον δε σδ προς αφ θαρ σι ι ι αν με τε ε
 στοι χει ω σας και αφ θαρ τδ ζω ης ε δει ξας πη γην
 εξ α να στα σε ε ως

K αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

B α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει
 Α δης τδ γε νδς των βρο των συ γαρ τε θει εις εν
 τα φω κρα ται ε ζω αρ χι κη πα λα α α μη
 τα τδ θα να α τδ κλει θρα δι ι ε σπα ρα ξας
 και ε κη ρυ ξας τοις απ αι ω ω ω νος ε
 κει κα θευ δδ σι λυ τρω σιν α ψευ δη Σω τε ρ γε γο

νῶςνε κρῶν πρῶ το το ο κος

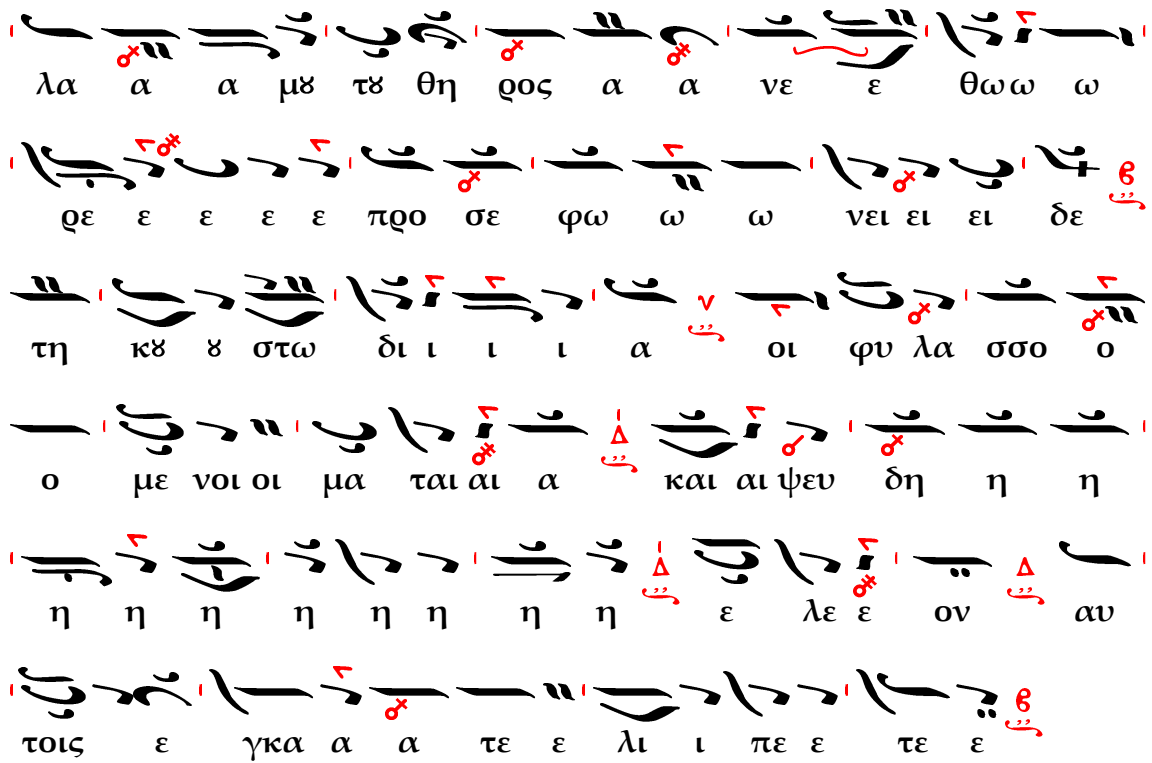
Ἡ καταβασία

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
στερ νοις κη τω οις Ι ω νας σθ γαρ τον τυ υ πον
φε ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος
ως εκ θα λα α μθ τθ θη ρος α νε θο ρε προ
σε φω νει δε τη κθ ς στω δι α οι φυ λα σσο ο
ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα
τε λι πε ε τε

Ἀργή καταβασία.

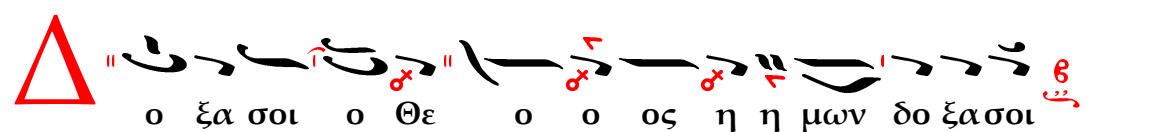
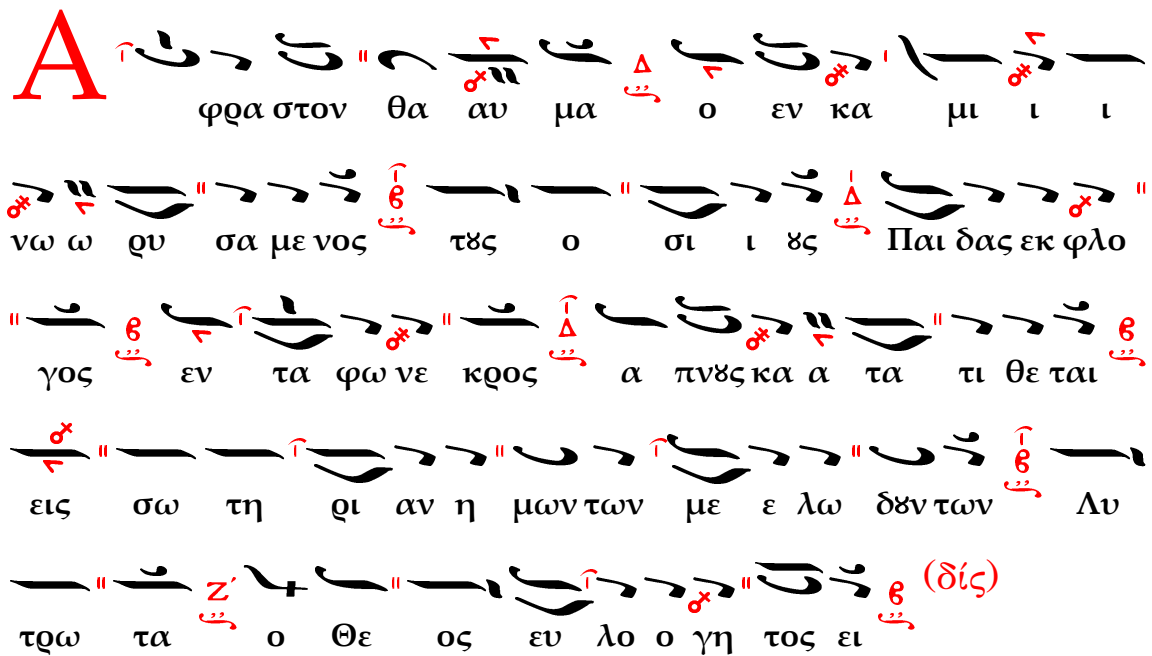
Ἦχος Βου

Σ υν ε σχε θη η η η α α αλλ ου ου κα α
α τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ε ρ νοι οι οις
κη τω ω ω οις Ι ι ω ω νας σου γαρ το ο
ον τυ υ υ πον φε ε ε ρων τθ πα θον τος και
τα φη η δο ο ο θε ε εν τος ως εκ θα

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου

δε ξαμενος τον τρω θε εν τα λογχητην πλευ ραν

και σθε νει πυ ρι θει ω δα α πα νω με νος εις

σω τη ρι αν η μων των με ε λω δυν των Λυ τρω

τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω

γα αρ δε ξα με νος ως υ πνυ εν τα τον Δη μι ορ

γον ζω ης θη σαυ ρος θει ος α α να δε δει κται

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δυν των Λυ

τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ν ο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α

φω ω κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χε ται ζω

η και τὸ τον πη γη δει κνυ σι ιν ε γερ σε ως
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α
δη η α χω ρισ τος και εν τα α φω και εν τη Ε
δεμ θε ο της Χρι στς συν Πα τρι και Πνευ μα τι
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Ἡ καταβασία

Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
νω ω ρυ σα με νος τας ο σι ι ρς Παι δας εκ φλο
γος εν τα φω νε κρος α πνς κα α τα τι θε ται
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ

τρω τα ο Θεος ευ λο ο γη τος ει

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

A φραστον θα α α α αυ μα ο εν κα
μι ι νω ρυ υ σα α α με ε ε ε νος
τς ςς ο ο σι ι ι ους Παι δα ας εκ φλο ο ο γος
εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνς κα τα
α τι ι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη η
ρι ι ι αν η η μων τω ω ων με ε ε λω δς
ς εν των Λυ τρω τα ο ο Θε ε ο ος ευ λο
ο ο ο ο γη η το ο ος ει

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

E κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη
τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν
νε κροις λο γι ζε ται ο εν υ ψι ςοις οι κων και
τα φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο

γει τε Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ

ψα ς τε εις παν τας τας αι ω νας

ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

ε λυ ται α χρα ντος να ος την πεπ τω κυι

αν δε συν α νι στη σισκη νην Α δα αμ γαρ τω προ

τε ρω δευ τερος ο εν υ ψι ς οις οι κων κα τηλ θεν

με χρις Α δα ς τα μει ων ον Παι δες ευ λο γει τε Ι

ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς

τε εις παν τας τας αι ω νας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

ε παν ται τολ μα Μα θη των Α ρι μα θαι

ας δε α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ

μνον θε ω μενος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται

και κη δευ ει εικραυ γα ζων οι Παι δες ευ λο γει τε

Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς

τε εις παν τας τς αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ω των θαν μα των των και νων ω α γα θο

τητος ω α φρα στς α νο χης εκω ων γαρ υ πο

γηςσφρα γι ζεται ο εν υ ψι ζοις οι κων και πλα

νος Θε ος συ κο ο φα ντειται ον Παι δες ευ λο γει τε

Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς

τε εις παν τας τς αι ω νας

Ἡ καταβασία

Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη

τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν

νε κροις λο γι ζεται ο εν υ ψι ζοις οι κων και

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Δι. Θ.

Μ η ε πο δυ ρυ μυ Μη τερ κα θο
ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθησομαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
α παυ στως ως Θε ος τς εν πι στει και πο θω σε με
γα λυ νο ον τας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ε πι τω ξε νω σς το κω τας ο δυ
νας φυ γς σα υ περ φυ ως ε μα κα ρισθην
α ναρχε Υι ε νυν δε σε Θε ε ε μυ απ νην
ο ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ υ υ πης
σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α να α α στη θι
ο πως με γα λυν θη σω ω μαι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Γ η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φρι
ττ σιν Α δσ οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε
νον βλε ποντες στο λην η μαγ με νην Μη η η τερ
της ε εκ δι κη σε ως τς εχ θρς ενς αυ ρω ω ω γαρ
πα τα ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αυ θις και με
γα λυ νω ω σε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε
σθω σαν παντες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε
σκυ λε ευ ται Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες
προ συ υ παν τα τω σαν τον Α δαμ συν τη Ε ε ευ α

λυ τρου μαι παγγε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα
να στη σο ο μαι

Ἡ καταβασία

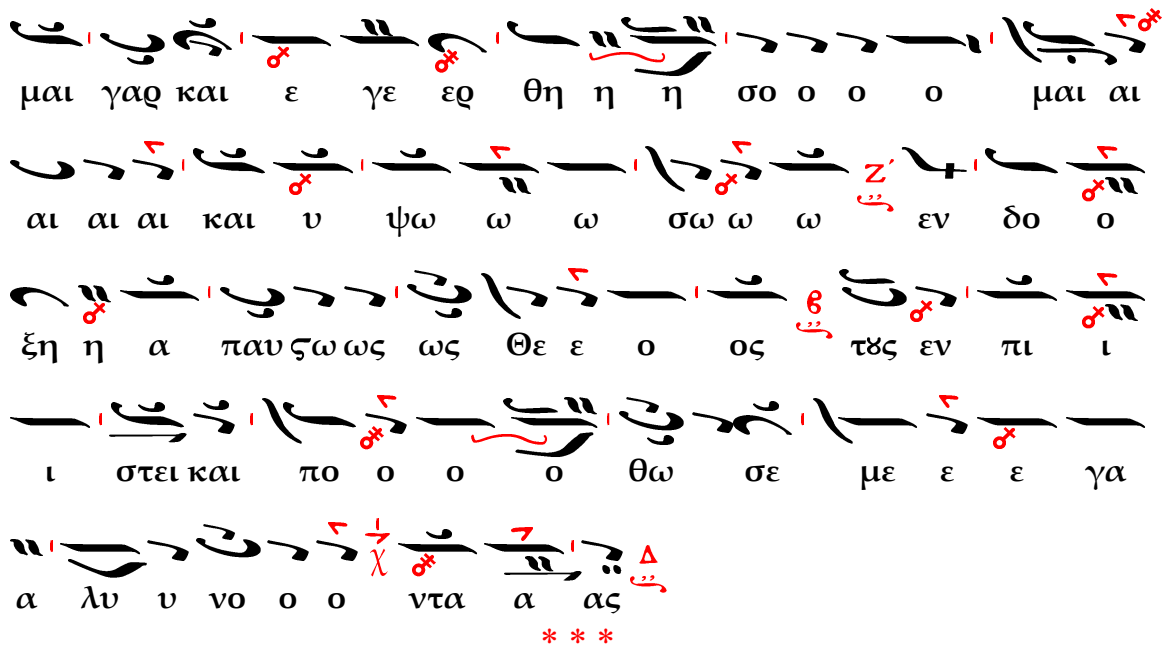
Ἦχος Δι. Θ.

Μη ε πο δυ ρ μ Μη τερ κα θο
ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
α παυ στως ως Θε ος τς εν πι στει και πο θω σε με
γα λυ νο ο ντα α ας

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Δι. Θ.

Μη ε πο δυ ρ μ Μη η η τερ
κα θο ρω σα ε εν τα α α φω ο ο ο ο ον
ε ε εν γα στρι ι ι α νε ευ σπο ο ρα ας συ
νε λα α βες Υι υι υι ον α να στη η η σο

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἐνδον τοῦ ἱεροῦ Βήματος·

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω
 σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
 και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
 νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα
 νι ων ε κραυγα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
 ος η μων δο ο ο ξα σοι οι οι
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται·

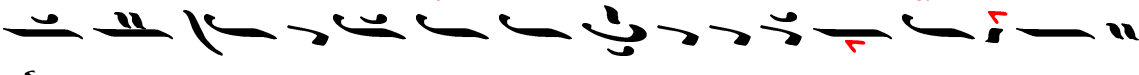
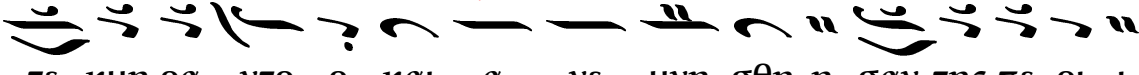
Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἶτα σβήνουσιν ὅλα τὰ φῶτα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ χορὸς τῶν
φαλτῶν συγκεντρούμενος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα εἴθισται νὰ φάλλῃ
κατανυκτικώτατα τό·

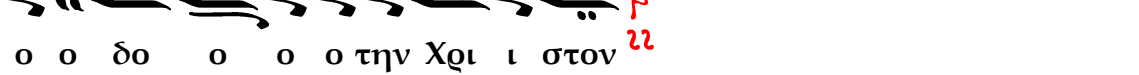
Ἐωθινὸν ζ. ἤχος βαρύς.

Ἰχθὺς ὁ ἁγῶς Γα

Ι Γα Νη
 δου σκοτι α α και πρω ω ι και τι προστομνηη μει
 Γα Πα
 ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας 22 πο λυ σκο ο ο
 9 M
 το ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σιν 22 υφ
 Γα Νη
 ου που τε θει ται αι ζη τει εις ο Ι η σου ους αλλ
 M
 ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε ε ε χοντας μα θη η

 τας πῶς τοῖς ὁ θὸς οὐρανὸς καὶ αἰτῶ σου οὐ-

 δαριῖς ὡς τὴν ἀνάστασιν ἡμῶν

 τε κμηρὰν τοῦ καὶ ἀνεμνήσθη ἡ σάντης περὶ

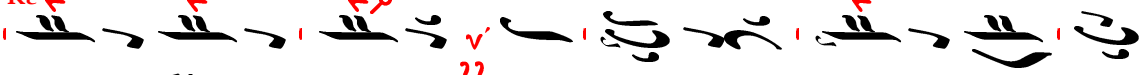
 τοῦ οὐνοῦ τοῦ γράφης μεθ' ὧν καὶ δι-

 καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες ἀνυμνοῦμεν σε τὸν ζῶ-

 ὦν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ

Μετὰ ταῦτα ὁ προεστὼς (ὁ ἱερεὺς) ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν
 ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλιν κρατῶν
 τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀναφθεῖσαν ἐκ τῆς ἀκοιμήτου
 κανδήλας τῆς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ προσκαλεῖ τοὺς
 πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ ἑξῆς.

Ἦχος Πα ρ

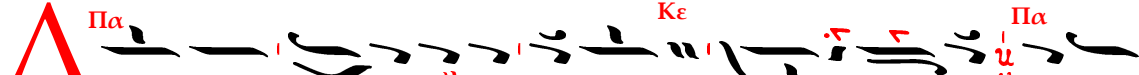

 εὐτε λαλᾷς ἀβελὴν φῶς ἐκ τῆς

 νεφέλης ἐξέρχεται ὁ οὐρανὸς καὶ δοξα-

 τε εἰς Χριστὸν τὸν ἀνάσταντα ἐκ

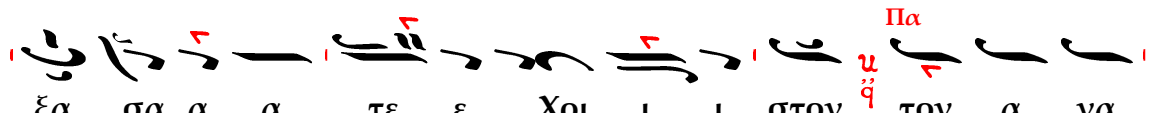
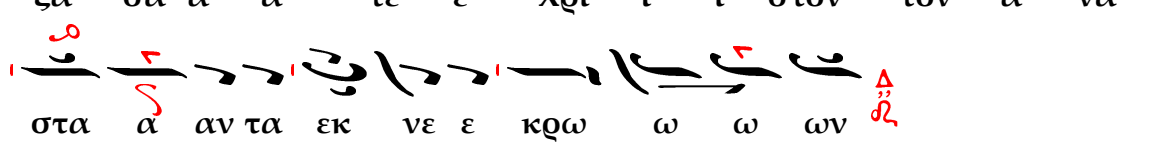
 νεκρῶν

Ὡς ψάλλεται συνήθως ἐκ παραδόσεως

Ἦχος Πα ρ

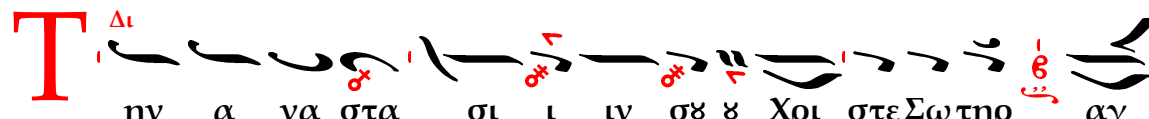
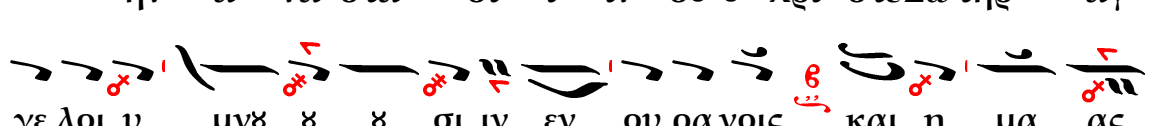
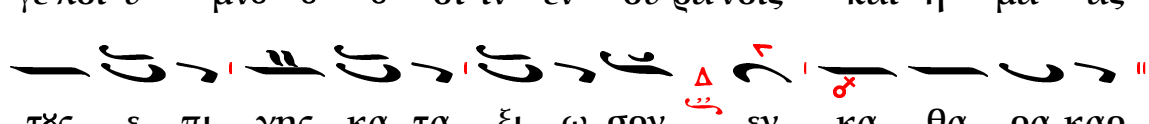
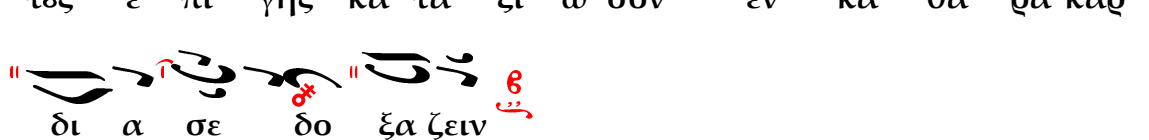

 εὐτε λαλᾷς ἀβελὴν φῶς ἐκ τῆς

 ἀνεσπέρης ἐξέρχεται ὁ οὐρανὸς καὶ δο-

 ξα σα α α τε ε Χρι ι ι στον τον α να

 στα α αν τα εκ νε ε κρω ω ω ων

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, προηγουμένων λαμπάδων καὶ τῶν ἑξαπτερύγων καὶ τοῦ λαβάρου τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλοντες τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Δι

 ην α να στα σι ι ιν σθ 8 Χρι στε Σωτηρ αγ

 γε λοι υ μν 8 8 σι ιν εν ου ρανοις και η μα ας

 τς ε πι γης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ

 δι α σε δο ξα ζειν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὅταν δὲ φθάσωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἔνθα εὐρίσκεται προηυτρεπισμένον τρισκέλιον, ἀποτίθῃσιν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λέγει ὁ διάκονος·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Β' Ἑωθινόν (Μαρκ. ιγ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἡγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς

ἐαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ο ΟΡΘΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλων μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣ά Πα ϝ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̣ά Πα ϝ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με

vos ^Δ _δ

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ἦν χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀνοιχθειςῶν τῶν πυλῶν, εἰσοδεύει ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπάδων. Ὁ δὲ προεστώς, ἐφεπόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ κανόνος.

Ποιεῖ δὲ τὴν ἑναρξιν τοῦ κανόνος ἐξάπαντος ὁ προεστώς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ χοροῦ μέρος, εἰ καὶ τὸ ἀριστερὸν ἴσως λαγχάνῃ· ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ τῆς τῶν δύο χορῶν ἐναρξεως.

Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνὰ δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ἰβ', καὶ αὐθις ἔσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἦτοι· Ἐκάστης ὥδῃς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἶρμος ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων· Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἶρμος ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἅπαξ, ἅπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ὥδᾶς.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἑναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος 4 Πα ρ

ᾠδὴ α'. Ὁ εἶρμος. (τροπάρια 3)

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
 Χρι στο ον ε ξα στραπτον τα και χαι ρε τε φα σκον
 τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
 δο ον τες

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
η ε στε ρε ε ω ω ται

X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α' χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ς' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Α ρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δοστο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ
παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Ο θε ο πα τω ρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δος κι

βω του η λα το σκιρ των ο λα ος δε του Θε ου
 ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
 τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Καταβασία.

Επι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

T ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

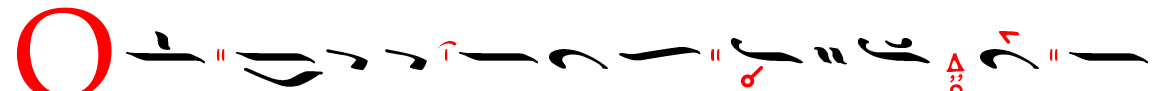
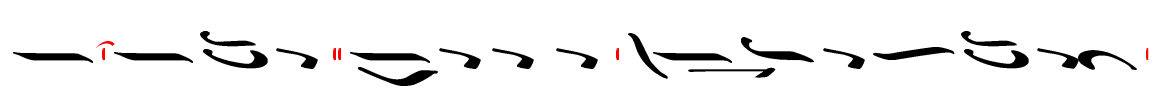
Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον

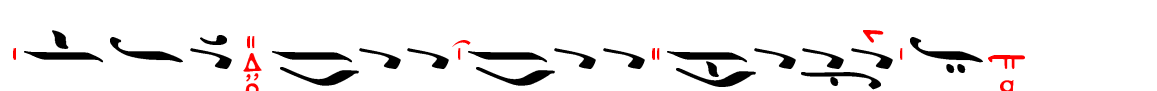

 τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω

 και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε

 σι Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

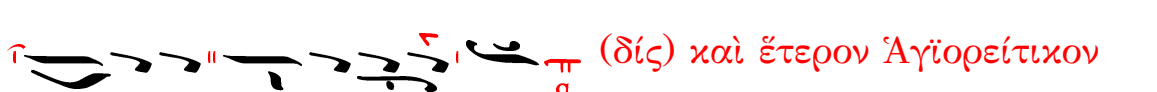
Καταβασία.

Ο

 ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

 ην χα ρι σα α με ε νος

(δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}

 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

 ην χα ρι σα α με ε νος

Α

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
 συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
 Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
 γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
 μη η λυ μη να μενος εν τω το κω σθ και α
 νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Σ ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
 ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα

γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

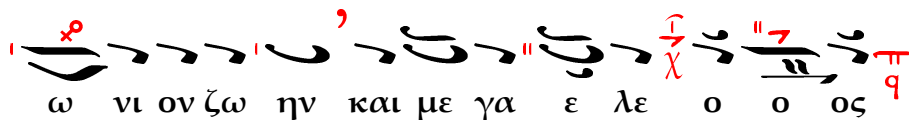
Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χος πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλοι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Χαίρων, τελεύτα, Βασίλειε τρισμακάρ·

Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὅσης.

Δωδεκάτη, Βασίλειε, ταφήν σου δύσσο νεκρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Ε'.

Στίχ. Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,

Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Δήμης καὶ Πρωτίων ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,

Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμης δημίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Στίχ. Εὔρε στεφάνους ἀρτίτμητος Ἀρτέμων,
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένη κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυῖδ καὶ Ἰωάννου. (**ζ' αἰ.**)

Στίχ. Δούλους Θεοῦς τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ὁ Ὅσιος Ἀκάκιος ὁ νέος, ὁ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος σκήτη τοῦ Καυσοκαλυβίου ἀσκήσας κατὰ τὸ ἔτος ,αψλ' (**1730**), ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ νέος σύ, Ἀκάκιε, τοῖς χρόνοις,
Ἄλλ' οὖν παλαιοὺς ὑπερῆρας τοὺς πόνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος, ἐπισκόπου Βερόνης τῆς ἐν Ἰταλίᾳ, τοῦ Ὁμολογητοῦ. (**†380**)

Στίχ. Πρὸς τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀγρεύσας πλήθη,
Ζήνων ἐτελεύτησεν, ποιμὴν Βερόνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ,Γυν' (**6450**) ἀπὸ κτίσεως κόσμου (**ἥτοι τῷ 942**), ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων· μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν λα' Αὐγούστου.

Στίχ. Ἡ Παρθενικὴν ὁσφὺν σφίγξασα Ζώνη,
Πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν ἄγεται δόξῃ.
Ζώνην τιμίαν τῇ βασιλίδι δίδως
Βασίλισσα πάντιμε Θεογεννήτωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Β' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (**†1019**)

Στίχ. Σέργιος ἐπίσκοπος Βασιλευούσης,
Βασιλέα Κύριον βλέπει ἀλήκτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοιμήσις τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου, τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀσκήσαντος. (**†1219**)

Στίχ. Κύπρου βλαστὸς κλεινὸς Ἐδὲμ χωρεῖ ἔνδον,
Νεόφυτος θεῖος, ἀσκήσεως στύλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἐπισκόπου Ῥυαζάν, τοῦ θαυματουργοῦ. (**†1295**)

Στίχ. Ὡς πλοῖον ἔχων Βασίλειος μανδύαν,
Ποταμὸν ἀνέπλευσε Χριστοῦ δυνάμει.

Εἶτα τοῦ Πάσχα.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος,
Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ὥδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Γ υ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι

στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α

δου την κα θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της αι ω νι ου

α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον

τον μο νο νευ λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ

πε ρε εν δο ο ξον

ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ

τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο

ρου η με ε ρας της Ε γε ρ σε ως ου ου σα προ αγ

γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω

μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

α πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ

πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὡδὴ η'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον ειστους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως Θε ον ειστους αι ω νας

Χ Ε υ λο γω μεν Πα τε ρα Υι ον και Α
γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου ους σου Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
γει εις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
ευ λο γουν τα Χρι στον ειστους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις

σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν

τας τους αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον εις τους αι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταν τα τρι η με ρον εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ ^Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε ^π χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων ^Δ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε ^Δ
 εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου ^π

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
 να στα αν τα ^Δ τρι η με ρον εκ τα φου ^ζ Χρι στον τον
 ζω ο δο την ^π

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου ^ν η νε α Ι ε ρου
 σα λημ ^Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε ^π χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων ^Δ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε ^Δ
 εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου ^π

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
 θυ υ μα ^Δ α μνος Θε ου ο αι ρων ^ζ την α μαρ
 τι αν κο σμου ^π

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
 φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
 πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
 Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
 δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται και
 χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
 ε σκυ λευ θη

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
 φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
 πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
 Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
 δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τος το κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μιν δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα

λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίδς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^π
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^Δ ε δω κεν η μιν^Δ την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^π

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι - θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος^Δ ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος^ε τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης^Δ Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας^ε και κα τα ρ γη η σας θα α να τον^Δ Πα
 σχα της α φθα ρ σι ας του κο σμου ου σω τη η ρι ον^ε

ἐκ τρίτου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ω ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν

τοι οις υ ψι ι ι ι ςοις σοι προ ε πει υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ

τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ τς ς σοι

προ ε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

χ **A** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ νης α α αυ του

Υ ^{Πα} μνου μεν σου ^M Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

^{Πα} α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

χ **A** ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι θα

α α α α ρα

Ο Πα σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα να

τον κα τα ργη η σας και α να στας ε εκ των νε ε ε κρων

ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε ως

μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ

γα α α α α νω

Ο Πα τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ειν σε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου πα

σαπνο η αι νε σα α α τω τον Κυ ρι ι
 ι ον

T^M ^{Πα}
 ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βασιν δο ξα ζο ον
^M ^{Πα}
 τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε
 εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πηρ χες τω ω
 ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και
^M ^{Πα}
 ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης
 ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο
 ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ
 ρι ι ε δο ο ξα α α α σοι

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ ρ̣ Κε ρ

^χ
 Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π^{Κε}
 α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Κε
Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθηταις

Χ
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Κε
Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
 σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

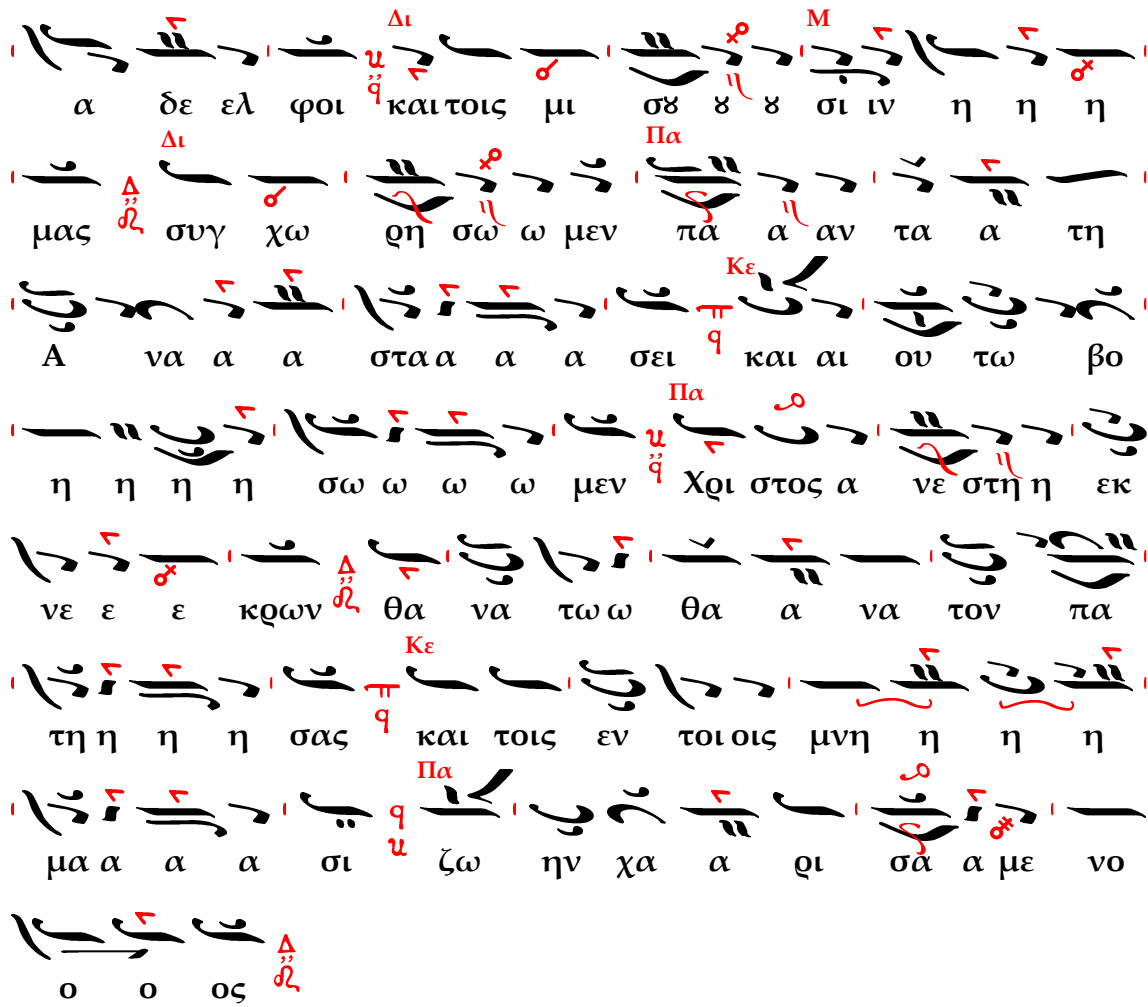
Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πα ρ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
 και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη
 γυ υ υ υ ρει και α λλη λς πε ρι ι πτυ
 ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου, καὶ ψάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπάσωνται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω·

Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος· ὁ δὲ καθηγούμενος, ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἱερέα, λαμβάνει αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἵσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως. Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν ἱερέα καὶ τὸν καθηγούμενον, καὶ ἵστανται κακεῖνοι ἔνθα ἂν τύχωσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν ἀσπασμόν, ἀναγινώσκεται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἢ τοῦ ἐκκλησιάρχου ἢ τοῦ ἱερέως· ἵστανται δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἅπαντες, καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.

* Ὁ λόγος οὗτος ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάσσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ ὀρθή θέσις του, διότι ἀποτελεῖ προετοιμασίαν διὰ τὴν θείαν κοινωνίαν. Θὰ ᾔτο λοιπὸν εὐχῆς ἔργον, νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀρχικὴν του

θέσιν, διότι ἡ ἀνάγνωσίς του μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν εἶναι
πρωθύστερος καὶ ἀνακόλουθος.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ
σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἀναστάσεως.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ
λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω
χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων,
ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴ τις μετὰ τὴν
τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἐορτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην
ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴ τις
ὕστέρησεν εἰς τὴν ὅγδοον, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴ τις
εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα·
φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ
τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον
ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον
θεραπεύει. Κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται. Καὶ τὰ ἔργα
δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται. Καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν
πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε.
Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ
ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ
νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε
πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες
ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ
πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ
κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ
τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἡλευθέρωσε γὰρ
ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἐσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ
κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην.
Ἐπικράνεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο
προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν. Ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη,
συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη.
Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη.
Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη.
Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν
οὐρανῶ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε.
Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τὸ νίκος; Ἀνέστη
Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ πεπτῶκασι
δαίμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη

Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ φάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Η τ ς ο μα τος σ κ α θα περ πυρ σος εκ
λαμ ψα σα χα ρις την οι κ ς με νην ε ε φω τι ι
σεν α φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρ ς ε
να πε θε το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ
νης υ υ πε δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ
ων Πα τερ Ι ω αν νη Χρυ σο ς ο με πρε σβευ ε τω
Λο γω Χρι σω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας
η η μω ω ω ω ν

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν φάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἑξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ΄. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὖθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας

καὶ τὸν λαόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι - ς

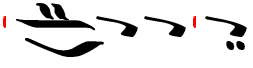
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

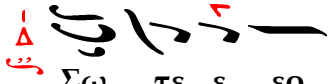
σω σον η μας

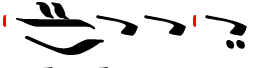
Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

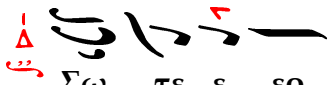
 σωσον η μας Δ

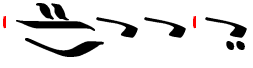
Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

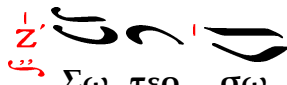
 σωσον η μας Δ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

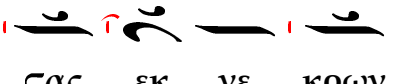
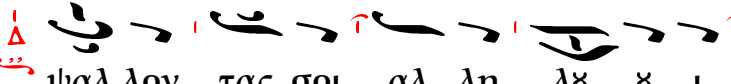
Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

 σον η μα ας Δ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ υ ι

 α Δ

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι

 α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
 σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι

 α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
 πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ

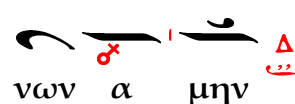
 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι

 α

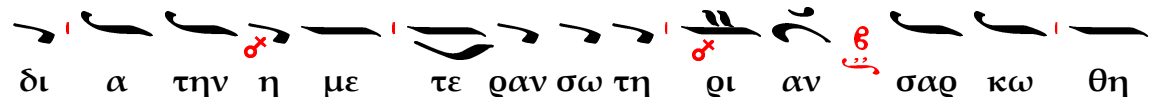
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

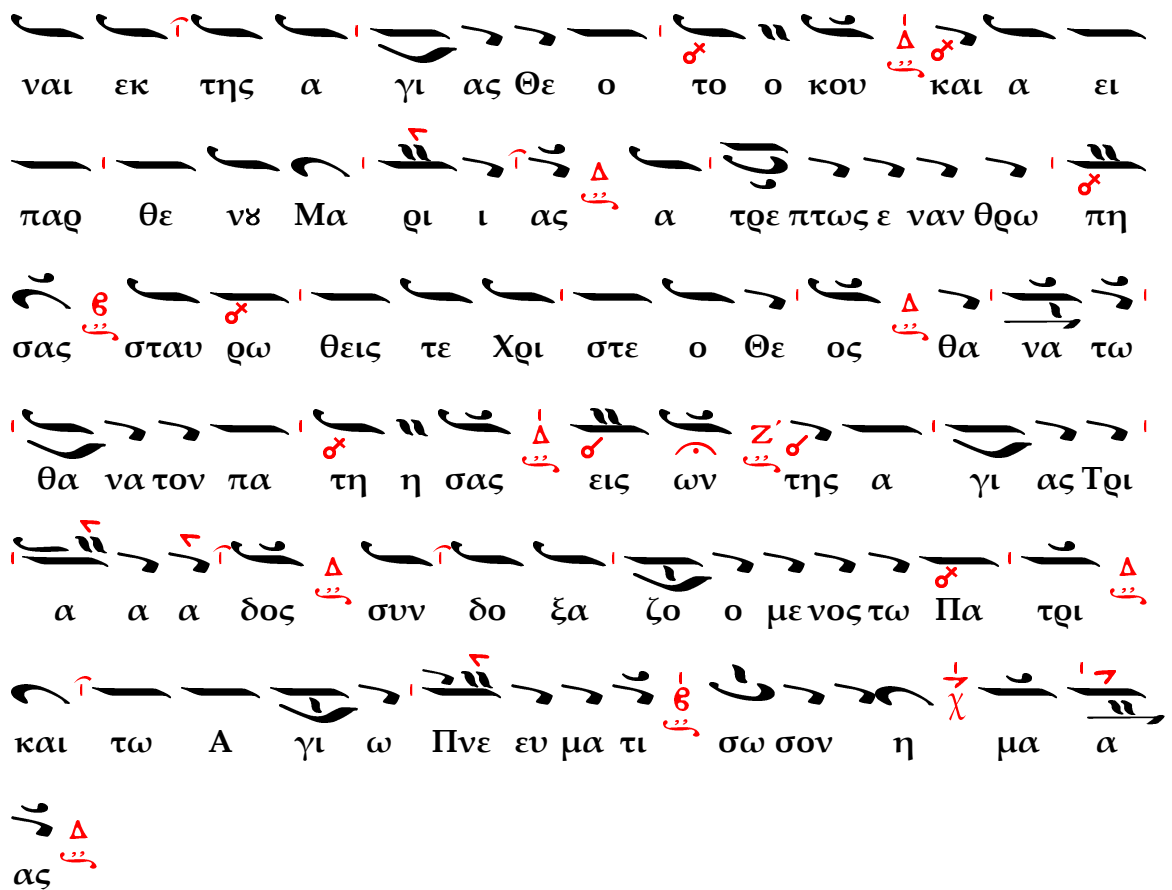
Κ

 αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω

 νων α μην

Ο

 Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τϝ Θε ου α

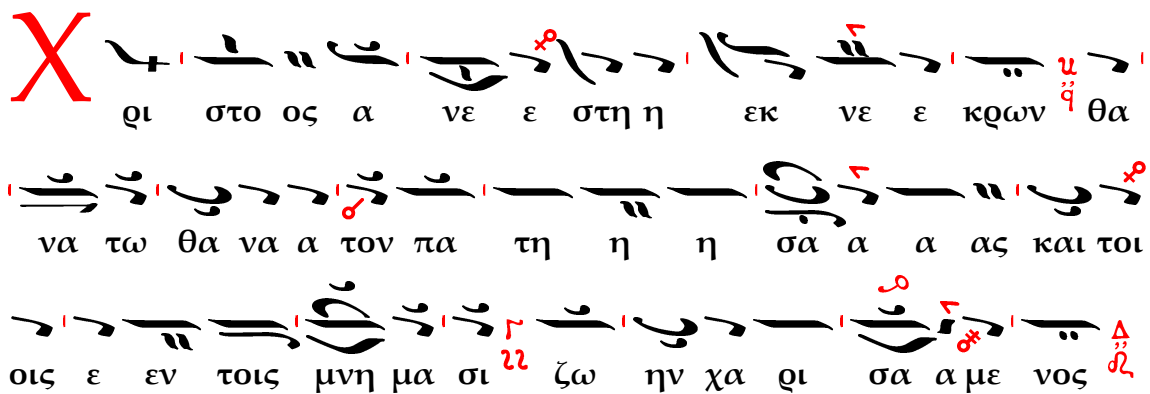
 θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

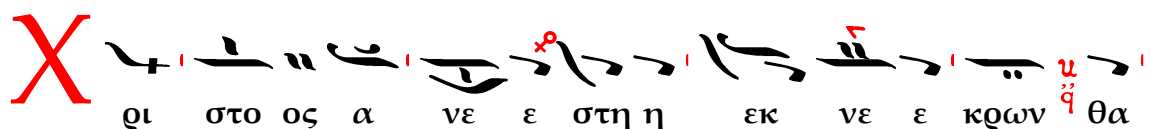
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος πλ. α' Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γών Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α ας εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

(γ')

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι - θ

Π ρο λα βυ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι

αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τς

μνη μα τος η κου ον εκ τς Α γγε λς τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε

κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν

τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω

κη ρυ ξα τε ως η γε ρ θη ο Κυ ρι ος θα να τω

σας τον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι ος

του σωζοντος το γε νος των ανθρωπων ω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι. Θ.

Εἰ και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
λλα του Αδ κα θει λες την δυ να μιν και α νε
στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Πλ. Γα ρ

Εἰ και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Αδ κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἄ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἄ' χοροῦ.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε A
λλη λ8 8 8 8 ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε A λλη
λ8 8 8 8 ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

X Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
 ε Α λλη λυ υ υ ι ι ι ι α
N ε ε δυ υ υ υ να α α μιν
O ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε
 ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α
 σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λυ
 υ υ υ υ υ ι ι ι α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ' Νη ς

A υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα και ευφραν θω μεν εν
αυ τη

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ο τι εις τον
αι ω να το ε λε ος αυ τ

Α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι
ος α γα λλι α σω με ε θα και ευφραν θω μεν εν
αυ τη

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός,
ο τι εις τον αι ω να το ε λε ος αυ τ

Α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι
ος α γα λλι α σω με ε θα και ευφραν θω μεν εν
αυ τη η η η η

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(α' 1-8).

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ᾧ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

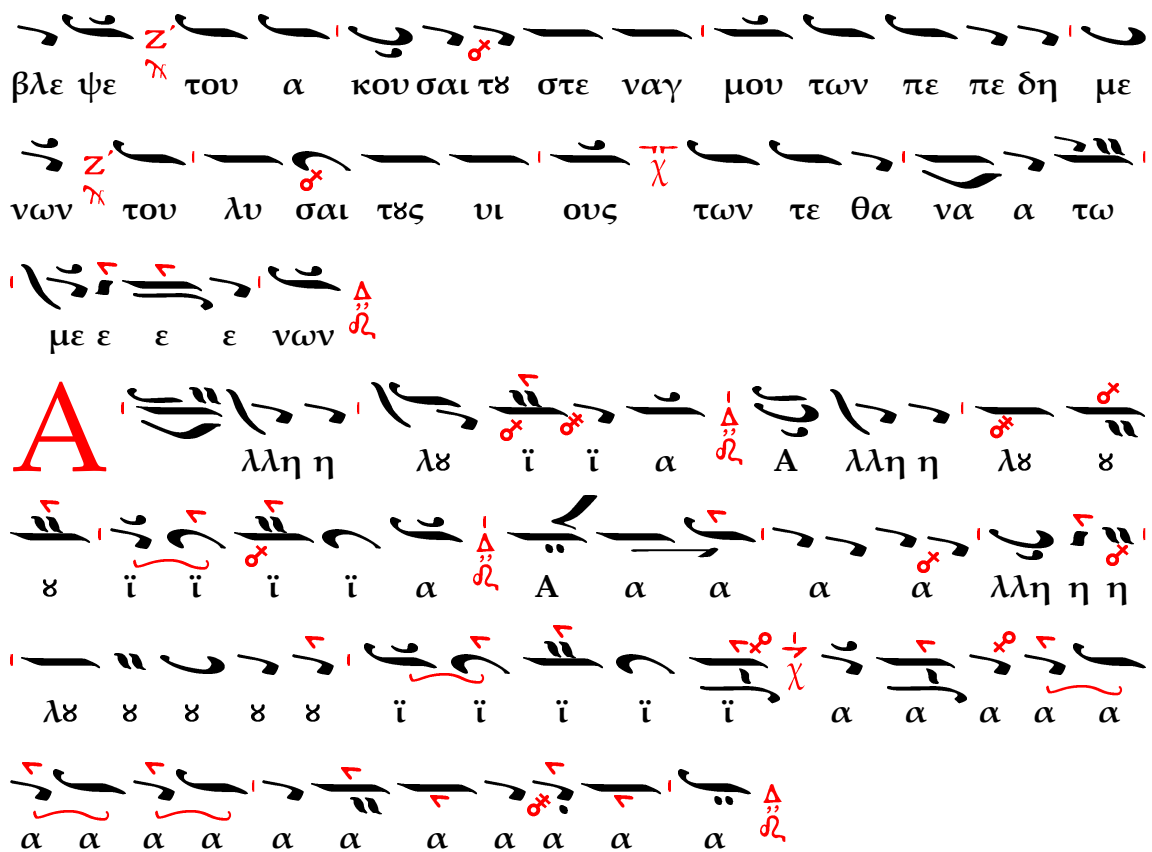
Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρα' (101).

Ἦχος Δι

A λλη η λ8 i i α A λλη η λ8 8
8 i i i i α A α α α α λλη η η
λ8 8 8 8 8 i i i i α
Συ Κυ ρι ε α να στας οι κτει ρη σεις την Σι
ων ο τι και ρος τ8 οι κτει ρη σαι αυ την
ο τι η η η η κει ει και αι ρος
A λλη η λ8 i i α A λλη η λ8 8
8 i i i i α A α α α α λλη η η
λ8 8 8 8 8 i i i i α
Χ Κυ ρι ος εξ ου ρα νου ε πι την γην ε πε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη παῖσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. α' 1-17).

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ

Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

 ο ξα α σοι Kv υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 α σοι ι ι ι ι

Ἰχθὺς ὁ Παῦλος

82

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι
 ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω
 ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α χα α α α α τρι α
 α α α α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α
 γι ι ο ον υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α
 α α α α α α δο ο ο ο ο ο ο υ μνον
 προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α
 α α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι
 ι ι βι ο ο τι ι κη η η η η η η η η
 α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α

α α αν
 Ω Πα ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
 α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο
 ο ο με ε ε ε νοι
 Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με
 ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α
 αλ λη η λου ου ου ου ι α α α α α α α α
 α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
 Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ ^{Δι}
υ ρι ε Ε λε η σον ^Δ

Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ^Π

Π ^{Πα}
α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε ^Π

Π ^{Πα}
α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε ^Δ

Π ^{Πα}
α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε ^Δ

Π ^{Δι}
α ρα α σχϞ Κυ ρι ε ^Δ

Π ^{Πα}
α ρα σχϞ Κυ ρι ε ^Π

Π ^{Πα}
α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ^Π

Σ ^{Πα}
οι Κυ υ ρι ι ε ^Π

Κ ^{Πα}
αι τω πνευ μα τι ι σϞ ^Π

Α ^{Πα}
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς ^Π

^{Δι} ^{Πα}
μϞ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ και ^Δ

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ςη ης

^Π
μϞ ^Π

^{Πα}
A γα πη η η η σω σε Κυ υ
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ8 ^{Δι} Κυ ρι
 ος σε ρε ω μα α α α μ8 8 8 8 ^{Δι}
^{Πα} ^Μ ^{Πα}
 και κα α τα φυ υ γη η η η η μ8 και αι
 ρυ υ υ υ ση η η ης μ8 ^π
^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}
^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α
 χω ω ρι ι ζον ^π

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως ^Π ρ

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος σς ^Δ

Ε ^{Πα} ε χομεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α ^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Π ρ

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ξη ης σς ^Π ω σα αν να α εν τοις υ

ψι ι ζοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο

με νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^Δ

ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι

ζοις ^Π ρ

Α ^Μ α μην ^Π ρ

Α ^Μ α α α μη η η η η η η ην ^Π ρ

I.A.

Ὁ Πᾶς ὁ κόσμος ὁπώρας
 Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

ε ε α α Ι ι ε ε ρ ϑ ϑ σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κ ϑ ϑ ϑ ϑ σ ϑ ϑ ϑ ϑ

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 4 Πα ϕ

ω ω ω ω μαα α α α α α α α α

Χρι ι ι ι ηι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χρι ι στου ου ου ου ου ου ου ου ου ου με

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε τα α λα α α
Νη Πα α α α με τα λα α α ια α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
Πα α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
Μ Δ α βε ε ε ε με ε
Πα τα λα α α βε ε τε ε ε ε πη
γη η η η η η η η η η η η η ης α
Δι Α α α α α α α α α α α α α α α α
Πα α α α α α α α α α α α χα α α α α
Δι Πα χα α α α α α α α α α α α α α α α
Κε α α α α α α χα α θα α να α α
Πα α α α α α α α α Α θα να α α
α α α του ου ου ου γε ε ε ε ε ευ σα α α
γε ευ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνημα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ Πληρωθήτω

Ἦχος Πάφ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνημα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω ην
χα ρι σα με νος με τέλος ζω ην
χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο
φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον
ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *